

ระเบียบมหาวิทยาลัยราชภัฏเชียงใหม่
ว่าด้วย หลักเกณฑ์ วิธีการ และเงื่อนไขการให้พนักงานมหาวิทยาลัยสายวิชาการ
ลาหยุดราชการเพื่อประโยชน์ทางราชการ

พ.ศ. ๒๕๖๐

โดยที่เป็นการสมควรกำหนดให้มีหลักเกณฑ์ วิธีการ และเงื่อนไขการอนุญาตให้พนักงานมหาวิทยาลัยสายวิชาการลาเพื่อไปเพิ่มพูนความรู้ทางวิชาการหรือปฏิบัติงานตามโครงการแลกเปลี่ยนคณาจารย์ระหว่างสถาบันอุดมศึกษาเพื่อประโยชน์ทางราชการ เพื่อให้เป็นไปตามข้อบังคับสภามหาวิทยาลัยราชภัฏเชียงใหม่ ว่าด้วยการบริหารงานบุคคลของพนักงานมหาวิทยาลัย พ.ศ. ๒๕๖๐ ข้อ ๑๑ วรรคสอง

อาศัยอำนาจตามความในมาตรา ๑๘ (๒) และ (๑๓) แห่งพระราชบัญญัติมหาวิทยาลัยราชภัฏ พ.ศ. ๒๕๔๗ สภามหาวิทยาลัยราชภัฏเชียงใหม่ ในคราวประชุมครั้งที่ ๑๑/๒๕๖๐ เมื่อวันที่ ๕ กรกฎาคม พ.ศ. ๒๕๖๐ จึงออกระเบียบไว้ดังต่อไปนี้

ข้อ ๑ ระเบียบนี้เรียกว่า “ระเบียบมหาวิทยาลัยราชภัฏเชียงใหม่ ว่าด้วย หลักเกณฑ์ วิธีการ และเงื่อนไขการให้พนักงานมหาวิทยาลัยสายวิชาการลาหยุดราชการเพื่อประโยชน์ทางราชการ พ.ศ. ๒๕๖๐”

ข้อ ๒ ระเบียบนี้ให้ใช้บังคับตั้งแต่วันถัดจากวันประกาศเป็นต้นไป

ข้อ ๓ บรรดาข้อบังคับ ระเบียบ คำสั่ง หรือประกาศอื่นใดในส่วนที่กำหนดไว้แล้วในระเบียบนี้ หรือซึ่งขัดหรือแย้งกับระเบียบนี้ให้ใช้ระเบียบนี้แทน

ข้อ ๔ ในระเบียบนี้

“มหาวิทยาลัย” หมายความว่า มหาวิทยาลัยราชภัฏเชียงใหม่

“สภามหาวิทยาลัย” หมายความว่า สภามหาวิทยาลัยราชภัฏเชียงใหม่

“สภาวิชาการ” หมายความว่า สภาวิชาการมหาวิทยาลัยราชภัฏเชียงใหม่

“อธิการบดี” หมายความว่า อธิการบดีมหาวิทยาลัยราชภัฏเชียงใหม่

“ก.บ.ม.” หมายความว่า คณะกรรมการบริหารงานบุคคลในมหาวิทยาลัยราชภัฏเชียงใหม่

“คณะหรือวิทยาลัย” หมายความว่า คณะหรือวิทยาลัยของมหาวิทยาลัยราชภัฏเชียงใหม่

“คณะกรรมการประจำคณะหรือวิทยาลัย” หมายความว่า คณะกรรมการประจำคณะ

หรือวิทยาลัยแต่ละแห่งของมหาวิทยาลัยราชภัฏเชียงใหม่

“คณบดี” หมายความว่า คณบดีคณะหรือวิทยาลัยแต่ละแห่งของมหาวิทยาลัยราชภัฏเชียงใหม่

“หัวหน้าภาควิชาหรือหัวหน้าหน่วยงานเทียบเท่าภาควิชา” หมายความว่า หัวหน้าภาควิชาหรือหัวหน้าหน่วยงานเทียบเท่าภาควิชา ในแต่ละคณะหรือวิทยาลัยของมหาวิทยาลัยราชภัฏเชียงใหม่

“บุคลากรสายวิชาการ” หมายความว่า ข้าราชการพลเรือนในสถาบันอุดมศึกษา และพนักงานในสถาบันอุดมศึกษา ตามพระราชบัญญัติระเบียบข้าราชการพลเรือนในสถาบันอุดมศึกษา (ฉบับที่ ๒) พ.ศ. ๒๕๕๑ ในสังกัดมหาวิทยาลัยราชภัฏเชียงใหม่

“พนักงานมหาวิทยาลัย” หมายความว่า พนักงานในสถาบันอุดมศึกษา ตามพระราชบัญญัติระเบียบข้าราชการพลเรือนในสถาบันอุดมศึกษา (ฉบับที่ ๒) พ.ศ. ๒๕๕๑ ในสังกัดมหาวิทยาลัยราชภัฏเชียงใหม่

“การเพิ่มพูนความรู้ทางวิชาการ” หมายความว่า การดำเนินการวิจัย ร่วมวิจัย การเสนอผลงานในการวิจัย เสนอผลงานทางวิชาการ การแต่งหรือเรียบเรียงตำราทางวิชาการ และให้หมายความรวมถึงการดำเนินการหรือร่วมดำเนินการใด ๆ อันจะมีผลให้เกิดความรู้ทางวิชาการเพิ่มขึ้นตามที่มหาวิทยาลัยกำหนด

“การไปปฏิบัติงานตามโครงการแลกเปลี่ยนคณาจารย์ระหว่างสถาบันอุดมศึกษา” หมายความว่า การไปปฏิบัติงานตามโครงการแลกเปลี่ยนคณาจารย์ระหว่างสถาบันอุดมศึกษา แต่ไม่รวมถึงการที่มหาวิทยาลัยสั่งให้ไปปฏิบัติหน้าที่สอนในสถาบันอุดมศึกษาที่มีข้อตกลงกับมหาวิทยาลัยเป็นการเฉพาะ

ข้อ ๕ การไปปฏิบัติงานเพื่อเพิ่มพูนความรู้ทางวิชาการอาจกระทำดังนี้

- (๑) การดำเนินการวิจัย หรือการร่วมวิจัย
- (๒) การเสนอผลงานในการวิจัย หรือการเสนอผลงานทางวิชาการ
- (๓) การแต่งหรือเรียบเรียงตำรา หนังสือทางวิชาการ เอกสารคำสอน และเอกสารประกอบการสอน
- (๔) การปฏิบัติงานเพื่อเพิ่มพูนความรู้ทางวิชาการอย่างอื่น ซึ่งได้รับความเห็นชอบจากสภาวิชาการ
- (๕) โครงการแลกเปลี่ยนคณาจารย์ระหว่างสถาบันอุดมศึกษาทั้งในประเทศและต่างประเทศ

ซึ่งได้รับความเห็นชอบจากสภาวิชาการ

การไปปฏิบัติงานเพื่อเพิ่มพูนความรู้ทางวิชาการตามวรรคหนึ่ง หากมีความจำเป็นต้องค้นคว้าวิจัยหรือเก็บข้อมูลประกอบการไปปฏิบัติงานในต่างประเทศก็ให้กระทำได้

ข้อ ๖ ผู้ที่จะขอลาหยุดราชการไปปฏิบัติงานเพื่อเพิ่มพูนความรู้ทางวิชาการต้องมีคุณสมบัติและข้อกำหนด ดังนี้

- (๑) อายุไม่เกิน ๕๗ ปี นับถึงวันที่ยื่นคำขอ
- (๒) เป็นพนักงานมหาวิทยาลัยสายวิชาการของมหาวิทยาลัย
- (๓) เป็นผู้ปฏิบัติราชการด้วยดี มีความประพฤติเรียบร้อย
- (๔) ไม่เป็นผู้อยู่ในระหว่างการถูกสอบสวนทางวินัย
- (๕) ต้องปฏิบัติงานในตำแหน่งตาม (๒) ในมหาวิทยาลัยมาแล้วเป็นเวลาไม่น้อยกว่า ๖ ปีจนถึงวันที่ยื่นคำขอไปปฏิบัติงานเพื่อเพิ่มพูนความรู้ทางวิชาการ แต่มิให้นับระยะเวลาที่ได้รับอนุมัติให้ไปศึกษา ฝึกอบรม

ยื่นคำขอไปปฏิบัติงานเพื่อเพิ่มพูนความรู้ทางวิชาการ แต่มิให้นับระยะเวลาที่ได้รับอนุมัติให้ไปศึกษา ฝึกอบรม

หรือการไปปฏิบัติงานวิจัยเข้าด้วยกัน ทั้งนี้ ให้นับเวลาราชการที่ต่อเนื่องกันในตำแหน่งดังกล่าว
ในสถาบันอุดมศึกษาอื่นของรัฐเข้าด้วยแต่ต้องไม่เกิน ๓ ปี

ข้อ ๗ การให้พนักงานมหาวิทยาลัยสายวิชาการไปปฏิบัติงานเพื่อเพิ่มพูนความรู้ทางวิชาการ
ให้ถือปฏิบัติดังนี้

(๑) การให้พนักงานมหาวิทยาลัยสายวิชาการไปปฏิบัติงานเพื่อเพิ่มพูนความรู้ทางวิชาการ
ครั้งแรกให้อนุมัติได้ไม่เกิน ๑๒ เดือน

(๒) การให้พนักงานมหาวิทยาลัยสายวิชาการไปปฏิบัติงานเพื่อเพิ่มพูนความรู้ทางวิชาการ
คราวต่อไปให้อนุมัติได้ไม่เกิน ๖ เดือน ถ้ามีวันกลับมารับราชการหลังจากไปปฏิบัติงานเพื่อเพิ่มพูนความรู้
ทางวิชาการครั้งสุดท้ายมาแล้วไม่น้อยกว่า ๓ ปี

(๓) การให้พนักงานมหาวิทยาลัยสายวิชาการไปปฏิบัติงานเพื่อเพิ่มพูนความรู้ทางวิชาการ
คราวต่อไปให้อนุมัติได้ไม่เกิน ๑๒ เดือน ถ้ามีวันกลับมารับราชการหลังจากไปปฏิบัติงานเพื่อเพิ่มพูนความรู้
ทางวิชาการครั้งสุดท้ายมาแล้วไม่น้อยกว่า ๖ ปี

ในระหว่างการไปปฏิบัติงานเพื่อเพิ่มพูนความรู้ทางวิชาการตามที่ได้รับอนุมัติ หากต้องการไปปฏิบัติงาน
ต่างจังหวัด หรือไปปฏิบัติงานนอกสถานที่ หรือเดินทางไปค้นคว้าวิจัยหรือเก็บข้อมูลเพื่อประกอบการปฏิบัติงาน
ในต่างประเทศ จะไม่ได้รับอนุมัติให้เบิกค่าเบี้ยเลี้ยง ค่าพาหนะ ค่าที่พัก จากมหาวิทยาลัย ไม่ว่าจะกรณีใดทั้งสิ้น

ข้อ ๘ ให้อธิการบดีเป็นผู้พิจารณาอนุมัติให้พนักงานมหาวิทยาลัยสายวิชาการในสังกัด
ลาหยุดราชการเพื่อไปเพิ่มพูนความรู้ทางวิชาการตามความเห็นชอบของ ก.บ.ม. โดยให้ผู้อนุมัติไปปฏิบัติงาน
เพื่อเพิ่มพูนความรู้ทางวิชาการยื่นคำขอตามแบบที่มหาวิทยาลัยกำหนด เสนอต่อหัวหน้าภาควิชาหรือหัวหน้า
หน่วยงานเทียบเท่าที่ตนสังกัดอยู่ เพื่อนำเสนอต่อคณบดีและคณะกรรมการประจำคณะหรือวิทยาลัย
ซึ่งจะเป็นผู้พิจารณาความเหมาะสมในเกณฑ์ต่อไปนี้

(๑) ต้องเป็นโครงการเพื่อเพิ่มพูนความรู้ทางวิชาการซึ่งจะเป็นประโยชน์อย่างแท้จริง
ต่อการสอน การวิจัย หรือเป็นประโยชน์ทางวิชาการที่พนักงานมหาวิทยาลัยสายวิชาการผู้นั้นรับผิดชอบอยู่

(๒) ต้องเป็นระยะเวลาที่เหมาะสมกับโครงการที่ขอไปเพิ่มพูนความรู้ทางวิชาการ

(๓) ต้องไม่เป็นผลเสียต่อราชการประจำคณะหรือวิทยาลัยที่ผู้นั้นสังกัดอยู่และไม่เป็นเหตุ
ให้ต้องตั้งอัตรากำลังบุคลากรสายวิชาการเพิ่ม

(๔) ต้องอยู่ในจำนวนไม่เกินร้อยละ ๑๐ ของจำนวนบุคลากรสายวิชาการในสังกัดของคณะ
หรือวิทยาลัยนั้น ๆ ซึ่งปฏิบัติหน้าที่อยู่ในขณะพิจารณา และจำนวนดังกล่าวให้นับรวมถึงจำนวนโควตา
ของผู้ที่ได้รับอนุมัติให้ไปศึกษาต่อภายในประเทศ

การคำนวณจำนวนตาม (๔) ผู้ที่จะขอไปปฏิบัติงานเพื่อเพิ่มพูนความรู้ทางวิชาการให้คิดจำนวนเลขเต็ม
ถ้ามีทศนิยมเกินครึ่งให้นับเป็น ๑ คน แต่ถ้าคำนวณแล้วได้ไม่ถึง ๑ คน ก็ให้นับเป็น ๑ คน ทั้งนี้ ต้องไม่กระทบ
กับภาระงานของคณะหรือวิทยาลัยต้นสังกัด และต้องเป็นไปตามความต้องการของมหาวิทยาลัยไม่ใช่ความต้องการ
ของบุคลากร

ข้อ ๙ กำหนดมาตรการควบคุมผู้ไปปฏิบัติงานเพื่อเพิ่มพูนความรู้ทางวิชาการไว้ดังนี้

(๑) ให้ผู้ขอไปปฏิบัติงานเพื่อเพิ่มพูนความรู้ทางวิชาการ รายงานความก้าวหน้าทุก ๆ ๓ เดือน ของโครงการที่ได้รับอนุมัติ เสนอต่อผู้บังคับบัญชาชั้นต้น เพื่อนำเสนอต่อคณะกรรมการประจำคณะหรือวิทยาลัย พิจารณา และเมื่อโครงการสำเร็จสมบูรณ์ให้ส่งผลงานต่อผู้บังคับบัญชาชั้นต้นภายใน ๑ เดือน เพื่อนำเสนอต่อคณะกรรมการประจำคณะหรือวิทยาลัยประเมินผลโครงการนั้นแล้วเสนอตามลำดับชั้นจนถึง อธิการบดีเพื่อพิจารณา

(๒) ในกรณีที่คณะกรรมการประจำคณะหรือวิทยาลัยเห็นว่ารายงานความก้าวหน้าไม่เป็นไปตาม โครงการที่ได้รับอนุมัติให้รับรายงานตามลำดับชั้นจนถึงอธิการบดีเพื่อพิจารณาทันที

(๓) ให้มหาวิทยาลัยสรุปรายงานพร้อมทั้งผลการปฏิบัติงานเพื่อเพิ่มพูนความรู้ทางวิชาการของ พนักงานมหาวิทยาลัยสายวิชาการในสังกัดคณะหรือวิทยาลัยให้ ก.บ.ม. และสภามหาวิทยาลัยทราบ ทุกสิ้นปีการศึกษา ตามลำดับ

กรณีผู้ขอไปปฏิบัติงานเพื่อเพิ่มพูนความรู้ทางวิชาการไม่ดำเนินการตาม (๑) ให้คณะกรรมการประจำคณะ หรือวิทยาลัยรายงานตามลำดับชั้นจนถึงอธิการบดีเพื่อพิจารณาโดยเร็ว

กรณีผู้ขอไปปฏิบัติงานเพื่อเพิ่มพูนความรู้ทางวิชาการมีเหตุสุดวิสัยที่ไม่สามารถดำเนินการตาม (๑) ได้ ให้คณะกรรมการประจำคณะหรือวิทยาลัยพิจารณายกเว้นเป็นรายกรณีก็ได้

ข้อ ๑๐ ผู้ที่ได้รับอนุมัติให้ไปปฏิบัติงานเพื่อเพิ่มพูนความรู้ทางวิชาการ หากมีเหตุขัดข้องไม่สามารถ ดำเนินการตามโครงการด้วยเหตุผลใด ๆ ก็ตาม ให้รับรายงานต่อผู้บังคับบัญชาเพื่อขอกลับมาปฏิบัติราชการทันที และให้รายงานตามลำดับจนถึงอธิการบดี

ในระหว่างที่ปฏิบัติงานเพื่อเพิ่มพูนความรู้ทางวิชาการ หากมหาวิทยาลัยมีความจำเป็นจะให้กลับมา ปฏิบัติราชการ ให้อธิการบดีสั่งให้ผู้นั้นกลับเข้าปฏิบัติราชการทันที

ข้อ ๑๑ ผู้ที่ได้รับอนุมัติให้ไปปฏิบัติงานเพื่อเพิ่มพูนความรู้ทางวิชาการ หากไม่ปฏิบัติตามเงื่อนไข ข้อใดข้อหนึ่งของระเบียบนี้ หรือผลการประเมินตามข้อ ๙ (๑) ไม่เป็นไปตามข้อ ๘ (๑) ให้มหาวิทยาลัย ดำเนินการมาตรการอย่างใดอย่างหนึ่งหรือหลายอย่าง ดังนี้

- (๑) สั่งให้กลับเข้าปฏิบัติราชการประจำ
- (๒) ตัดสิทธิไม่ให้ไปเพิ่มพูนความรู้ทางวิชาการ
- (๓) ไม่พิจารณาความดีความชอบประจำปี
- (๔) ลงโทษทางวินัย

ข้อ ๑๒ ผู้ที่ได้รับอนุมัติให้ลาหยุดราชการให้ไปปฏิบัติงานเพื่อเพิ่มพูนความรู้ทางวิชาการตามระเบียบนี้ ให้ถือว่าเป็นการปฏิบัติหน้าที่ราชการและได้รับค่าจ้าง เงินประจำตำแหน่ง และเงินอื่นในระหว่างลาได้

ข้อ ๑๓ สำหรับผู้ที่ได้รับอนุมัติให้ไปปฏิบัติงานเพื่อเพิ่มพูนความรู้ทางวิชาการก่อนวันที่ ระเบียบนี้มีผลใช้บังคับ ให้ใช้ข้อบังคับหรือระเบียบที่ใช้บังคับในขณะนั้นต่อไป โดยให้มีผลสมบูรณ์ ต่อเนื่องตามระเบียบนี้

ข้อ ๑๔ ในกรณีที่มีปัญหาเกี่ยวกับการปฏิบัติตามระเบียบนี้ ให้นำเสนอ ก.บ.ม. พิจารณาวินิจฉัยชี้ขาด และให้ถือเป็นที่สุด

ข้อ ๑๕ ให้อธิการบดีรักษาการตามระเบียบนี้

ประกาศ ณ วันที่ ๑๔ กรกฎาคม พ.ศ. ๒๕๖๐

ถนอม อินทรกำเนต

(นายถนอม อินทรกำเนต)

นายกสภามหาวิทยาลัยราชภัฏเชียงใหม่

หมายเหตุ :- เหตุผลในการออกระเบียบฉบับนี้ คือ โดยที่เป็นการสมควรกำหนดให้มีหลักเกณฑ์ วิธีการ และเงื่อนไข การอนุญาตให้พนักงานมหาวิทยาลัยสายวิชาการลาเพื่อไปเพิ่มพูนความรู้ทางวิชาการหรือปฏิบัติงานตามโครงการ แลกเปลี่ยนคณาจารย์ระหว่างสถาบันอุดมศึกษาเพื่อประโยชน์ทางราชการ ประกอบกับความในมาตรา ๑๘ (๒) และ (๑๓) แห่งพระราชบัญญัติมหาวิทยาลัยราชภัฏ พ.ศ. ๒๕๔๗ ให้สภามหาวิทยาลัยมีอำนาจในการออกกฎ ระเบียบ ประกาศ และข้อบังคับของมหาวิทยาลัยเกี่ยวกับการบริหารงานบุคคลของมหาวิทยาลัยได้ จึงจำเป็นต้องออกระเบียบนี้

